

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Forslagets baggrund og indhold

Som led i regeringens indsats for bedre omsorg og pleje af de ældre, som har behov for hjælp, vedtog Folketinget som en del af den samlede "ældrepakke" den 29. maj 2002 lovforslag (L 130) om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om individuel boligstøtte (Frit valg af leverandør af personlig og praktisk hjælp m.v.) med ikrafttrædelse 1. januar 2003, jf. Folketingstidende 2001/2002, Folketingets Forhandlinger, spalte 4048, 7112, 7492, Tillæg A, spalte 3535, 3559, Tillæg B, spalte 1299, Tillæg C, spalte 553.

Loven pålægger blandt andet kommunalbestyrelserne at fastsætte og offentliggøre mål for kvalitet og pris på praktisk og personlig hjælp m.v. og forpligter kommunalbestyrelserne til at indgå kontrakt om levering af personlig og praktisk hjælp m.v. med de private virksomheder, der opfylder kommunalbestyrelsens kvalitetskrav. Modtagere af personlig og praktisk hjælp m.v. har herefter mulighed for selv at vælge leverandør blandt de af kommunalbestyrelsen godkendte virksomheder. Hensigten er at give modtagere af personlig og praktisk hjælp m.v. væsentlig mere indflydelse på hjælpens udførelse og samtidig styrke kvaliteten af hjemmehjælpen ved at indføre adgang for konkurrerende private virksomheder til at levere personlig og praktisk hjælp m.v.

Personlig og praktisk hjælp m.v. inden for det primærkommunale område varetages i overvejende grad af personer, der har en social- og sundhedshjælperuddannelse. I overensstemmelse med den hidtil gældende ordning, hvor personlig og praktisk hjælp m.v. alene blev udført af kommunale myndigheder, kan social- og sundhedshjælperuddannelsen i henhold til lov om de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser kun gennemføres på grundlag af en ansættelsesaftale med en kommune, et amt eller Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Med dette lovforslag får de private leverandører af personlig og praktisk hjælp m.v. mulighed for dels at indgå ansættelsesaftaler med personer, der ønsker at uddanne sig til social- og sundhedshjælper, dels at stille praktikpladser til rådighed for kommunale myndigheder og andre private leverandører, der ønsker at uddanne social- og sundhedshjælperelever.

Uddannelsen til social- og sundhedshjælper indeholder de mål for kvalifikationer og kompetencer, som kræves for at arbejde inden for hele det primærkommunale bistands-, pleje- og omsorgsområde. Dette indebærer, at social- og sundhedshjælperen selvstændigt og i samarbejde med andre skal kunne yde praktisk og personlig hjælp til daglig livsførelse, hjælp til aktivering med henblik på at fastholde normal livsudfoldelse og selvstændigt udføre omsorgsopgaver og elementære sygeplejeopgaver. Derfor er det vigtigt, at private leverandører får mulighed for at deltage i uddannelsen af egne medarbejdere, så der skabes ny mulighed for, at de private leverandører til stadighed kan opfylde de kvalitetskrav, der stilles i såvel lovgivningen som af kommunalbestyrelserne. Lovændringen vil endvidere bidrage til større ligestilling mellem private og kommunale udbydere af praktisk og personlig hjælp m.v.

De private leverandører får med forslaget mulighed for aktivt at medvirke til og tage medansvar for, at der til stadighed er tilstrækkeligt med uddannelsespladser til at sikre opfyldelsen af det samlede behov for færdiguddannede på området. Det vil imidlertid fortsat være kommunalbestyrelserne, der har det endelige ansvar for hjemmehjælpsområdet, og som skal sørge for, at godkendte private leverandører besidder de fornødne kvalifikationer. Kommunalbestyrelserne fastsætter i henhold til serviceloven (jf. lovebkendtgørelse nr. 754 af 26. august 2003) de kvalitetskrav, som stilles til leverandørerne af personlig og praktisk hjælp. Med dette lovforslag får den enkelte kommunalbestyrelse mulighed for - som en del af kommunens samlede kvalitetskrav - at stille krav om, at private leverandører indgår en eller flere ansættelseskontrakter om ud-